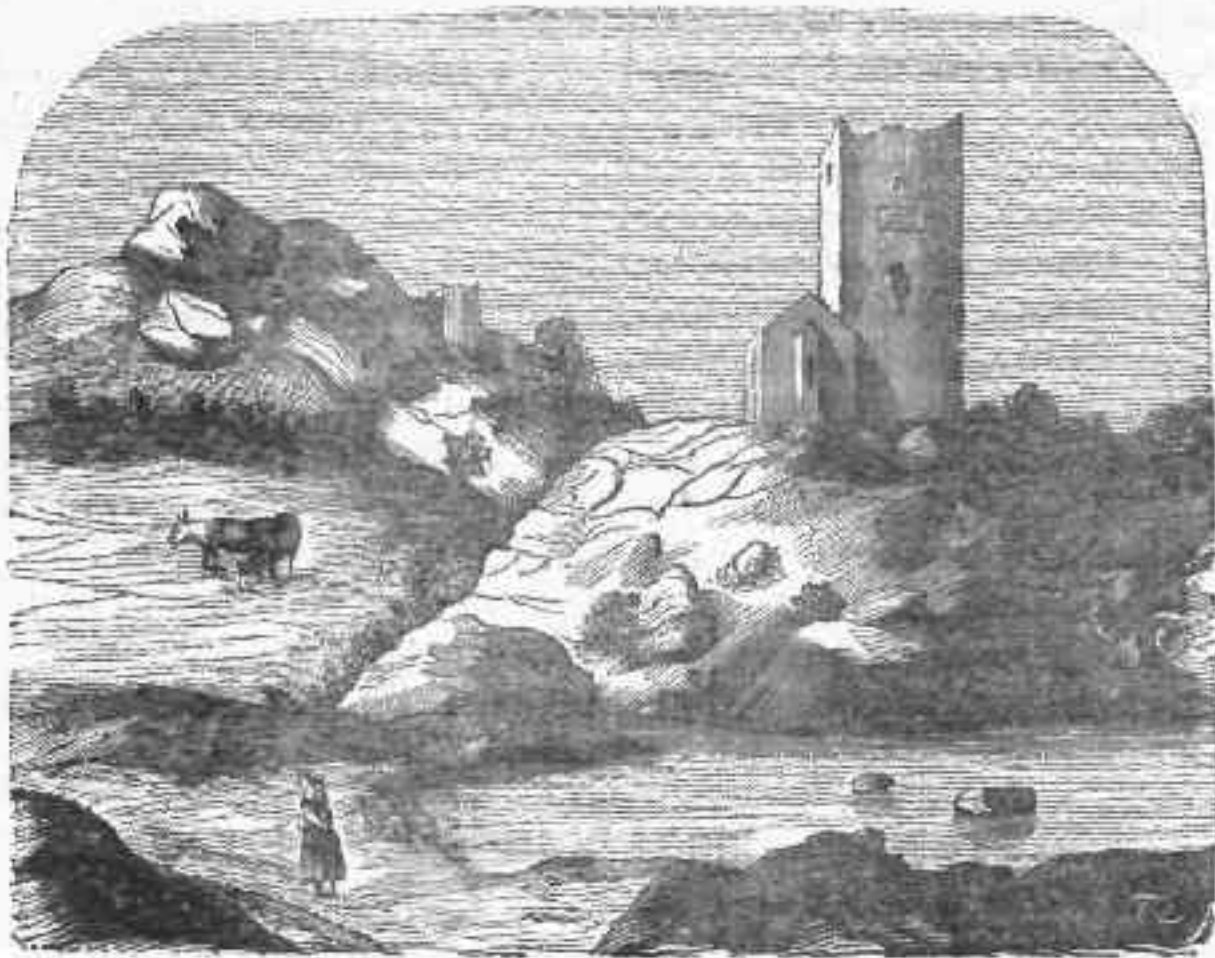

κύριοι αὐτῆς, καὶ συνομολογοῦσι κατὰ τὸ ἔτος 1380 συνθήκην, καθ' ἣν παρεδόθη αὐτοῖς ἐπὶ λόγῳ ἐπιτείουμισθοῦ, ἅπασα ἡ ἀπὸ τῆς Σουγδαίας, πρὸς ἀνατολὰς, μέχρι τοῦ Σιμβάλου, πρὸς ἐσπέραν, παραλία—καλουμένη τότε Γοτθία (ἴσως ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπισκοπῆς)— ὁμοῦ « μετὰ τῆς γῆς καὶ τῶν ὑδάτων καὶ παντός λαοῦ τῆς » 19). Συμπεριώτατον μὲν τὴν ἀλήθειαν ὑπῆρξε τοῖς Τατάροις τὸ ἀντιτιδόναι ἀβέβαια κτήματα ἀντὶ βεβαίας ἀμοιβῆς! Ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς τῆς παραλίας εἶχε νὰ ὑψώσῃ φωνὴν ὡς πρὸς τὴν συνθήκην ταύτην. Οἱ δὲ Γενναῖται ἠναγκάσθησαν νὰ ἀποκριθῶσι μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας διὰ νὰ πραγματοποιήσωσι τὸ δῶρημα τῶν Τατάρων, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς Σουγδαίας.

Ἡ Σουγδαία, ἣτις σήμερον καλεῖται Σούδα καὶ, πλὴν τινῶν εἰς τὰ πέριξ αὐτῆς ἐρειπίων, δὲν ἔχει ἄλλο τι ἐξαιρετικὸν παρὰ τὸν οἶνόν τῆς, πρῶτον ἢ το

τὴν ἐμπορίαν πρὸς τὴν Χερσῶνα, μέγιστος οὗ ἀμφοτέρως ἐπεχώρησαν τῷ Καρρά 21). Ἀνήκον τῇ πόλει ταύτῃ κῆποι, ἔχοντες δύο λευγῶν διάστημα καὶ κώμαι οὐκ ἐλάττους τῶν δεκαοκτώ 22). Γνωρίζομεν ἤδη ὅτι ἡ Σουγδαία εἶχε καθέδραν πρῶτον μὲν ἐπισκόπων, ἐπιτετα δὲ μητροπολιτῶν Ἑλλήνων 23). Αἱ ἐκκλησίαι τῆς, ὡς λέγεται, ἦσαν πλείους ἢ ἑκατὸν 24), ὁ δὲ λαὸς, κατὰ τὸν σύγχρονον Ἀραβικὸν γεωγράφον Ἀβουλφέδν, μῆγά τι παντός ἔθνους διχοφύρου θρησκείας. Οἱ δ' Ἕλληνες εἶχον τὴν κυριαρχίαν τῆς πόλεως.

Καὶ δὴ καὶ ἦρχεν ἐδῶ ἀνεξίτητος τις Ἰγερῶν Ἕλληνας, ὀνομαζόμενος εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν Ῥώσων Στέφανος ὁ τοῦ Βασιλείου. Περὶ αὐτοῦ ὁμοῦ δὲν ἤξεύρομεν ἄλλο εἰμὴ ὅτι, εἰςβαλόντων τῶν Γενναῖτων οἱ ὑπῆκοί του, ἐξασθενίσαντες ὑπὸ διχονοίας, ἀπόλωσαν τὴν πόλιν, ὅθεν ἠναγκάσθη νὰ

Σουγδαία.

πόλις ἀξιόλογος. Κεῖται μὲν ἐν κοιλάδι εὐκάρπῳ, βλεπούσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἦτο δὲ κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον περὶ τῆς ὁποίας ὀμιλοῦμεν, ἡ γενικὴ ἀποθήκη πάντων τῶν διαγωγίμων ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ῥωσσίαν καὶ τὸ ἀνάπαλιν 20), ἀμιλλωμένη περὶ

καταπόρην πρὸς τὸν Ῥωσικὸν Μεγάλον Κνεῖσον Δημήτριον 25), τὸν ἐπὶ τοῦ Τανάδος νικητὴν.

Ἡ αὐτὴ συμφορὰ κατέλαβε δι' ὁμοίαν αἰτίαν, τὸ Σίμβαλον. Ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ πόλις εἰς τὸ μέλλον ἀναλαμβάνει ἰδιαιτέραν ἐπισημότητα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν

19) Τὴν συνθήκην ταύτην ἐδημοσίευσεν ὁ Σισμούνδισος καὶ ἄλλοι τῶν περὶ τῶν Ἰταλικῶν πολιτειῶν γραφόντων ὀρίζονται δὲ ἐν εὐτῇ καὶ τὰ ἑξῆς: *queli dixoto casay li quai eran sotemixi e rendenti a Sodaja quando lo comun (δηλαδή ἡ Γένοβα) pryse Sodaja—sean ia la voluntay e bayria de lo comun e de lo Consore, e sean franchi da lo imperio (τῶν Τατάρων), Semeieyoenti la Gotia, con li soy casay e cum lo so povo, li quay sum cristiani, da lo Cembaro fim in Sodaja, sea de lo grande comun, e sean franchi li sovrascritti casay, lo povo cum li soy terren cum lesue aygae.*

20) Ρουβρίκιος, αὐτόθι Καρράζ. III, 470.

21) Παράβ. τὴν περὶ Χερσῶνος μονογραφίαν τοῦ Καρράζ εἰς τὰ Mémoires de la Société d'Archéologie et de Numismatique de S. Pétersbourg. Vol. III.

22) Βρονιέβσκιος ἢ Λατινιστὴ Βρονιόβιους, Descriptio Tartariae. Lugd Bat. 1630 p. 283.

Ἦδε καὶ ἀνωτέρω τὰ ἐν τῇ σμ. 19.

23) Ἦδε τὸν Δεκιένιον I, 1229—1232. Ἀκριβέστερον γράφει περὶ τῆς ἐν Σουγδαίᾳ ἐκκλησίας ὁ Καρράζ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ συλλογῇ.

24) Ὁ Βρονιέβσκιος γράφει ὑπερβολικῶς, φαίνεται, aliquot centena.

25) Κατὰ τὴν πηγὴν τοῦ Καρράζ εἶναι ἡ Ῥωσιστὴ οὕτω λεγομένη Μπαρχάτνατα Κνεῖσα,